

TEZAUR LITURGIC
12 FEBRUARIE
+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI

SLUJBA
SF.CUVIOS
MELETIE
DE LA
YPSENIS-RHODOS

RHODIAKON LIMONARION
RHODOS, 2011

12 Φεβρουαρίου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΥΨΕΝΗΙ

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι, δεῦτε τιμήσωμεν, Μελέτιον τὸν θεῖον, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Ἐκ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, ταῖς πρεσβείαις σου λύτρωσαι, θεομακάριστε Πάτερ πάντας ἡμᾶς, τοὺς γεραίροντας τὴν μνήμην σου.

Τέρπου καὶ χόρευε Λάρδος, ὅτι ἐβλάστησας, Πνεύματος γεωργία, ὁσιότητος ῥόδον, Μελέτιον τὸν νέον ἐν ἀσκηταῖς, οὗ τὰ τίμια λείψανα, τὰ αἰσθητήρια πάντων τῶν εὐσεβῶν, μυστικῶς ἀρωματίζουν.

Ἀ'περγασάμενος θεῖον, ναὸν τοῦ Πνεύματος, σαυτὸν δι' ἐγκρατείας, ἀνενδότων ἀγώνων, ναὸν τῇ Θεοτόκῳ ζήλῳ θερμῷ, ἱερὸν ὠκοδόμησας, ἐν ᾧ συντρέχοντες πάντες οἱ εὐσεβεῖς, εὐφημοῦμέν σε Μελέτιε.

Παρεστηκῶς τῷ Κυρίῳ, τῷ σὲ δοξάσαντι, ἔλεος
δωρηθῆναι, ἐκδυσώπει καὶ χάριν, τοῖς
ἐπικαλουμένοις πίστει θερμῇ, τὴν θερμὴν σου
ἀντίληψιν, Πάτερ Μελέτιε καύχημα μοναστῶν, καὶ
Ὁσίων ἀκροθίνιον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Μελέτιε, τῇ ἀσκητικῇ
σου πολιτείᾳ, τὰ τῶν παθῶν νεκρώσας σκιρτήματα,
ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς μεταστάς, εἰς ἀγιασμόν ἐκτήσω
τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων σου, Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις
παριστάμενος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις ἀναφέρων, τῶν
εὐλαβῶς ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μελέτιον τὸν θεῖον πιστοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν
καρμοσύνως, ὅτι βίον καθαρὸν, ἀσκήσει ἐπιδείξας,
Χριστῷ συμβασιλεύει, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ δεόμενος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

Τοῦ Πνεύματος ἁγίως ναόν, σαυτὸν ἀπεργασάμενος τῇ ἀσκήσει, ὠκοδόμησας ναόν, τῇ μόνῃ Θεοτόκῳ, μεθ' ἧς Χριστὸν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Πάτερ Μελέτιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μονή σου ἡ ἁγία πιστῶς, Μελέτιε γεραίρει σε ἐκβοῶσα· Χαῖρε ἄνερ ἀγαθέ, ὁ χρόνοις ἐν ἐσχάτοις, τῶν πρόπαλαι Ὀσίων, ἀμιλληθεὶς τοῖς κατορθώμασι.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Οἷσι Πάτερ, δι' ἀρετῆς ἀγωνισμάτων, τῆς θείας εἰκόνης, σύμμορφος γενόμενος, καὶ ἀφθαρσίας τὰ γέρα, οὐρανόθεν κομισάμενος, Χριστῷ παρέστης, ἐν οὐρανοῖς εὐφραινόμενος. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὴν ἑνδοξὸν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγιοπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα, τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὕμνωδια, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ Χριστοῦ μαθητής, Ὅσιος Μελέτιος, Ὅσιων ἀμιλληθεῖς, τοῖς κατορθώμασιν, ὡς ἥλιος φωταυγής, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἀνέτειλεν, ἀκτῖσι τῶν ἀρετῶν, καταπυρσεύων λαὸν τὸν χριστῶνυμον. Ὅθεν τὴν αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, μνήμην ἐορτάζοντες, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμεν.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ τῶν θαυμάτων, δωρεαῖς ἐβράβευσας, Μελέτιον ἀσκητῶν, τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦτον ὡς ἀγαθός, τῶν εὐσεβῶν θαυμαστὸν ἀντιλήπτορα, ἀνέδειξας ἀληθῶς, τῶν ἐκβοῶντων αὐτῷ μετὰ πίστεως· Χαίροις ἄνερ θεοφόρε, ὁ τῇ καρτερίᾳ σου, ταπεινώσας εἰς τέλος, τὸν ἀρχέκακον πολέμιον.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας γεραίρομεν, ἐν ἀγαλλιάσει, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Μελέτιε τὴν σεπτὴν, τελοῦντες μνήμην σου· ὁσίως γὰρ ἐπὶ γῆς, ἐπιτελέσας τὸν βίον σου ἅπαντα, παρίστασαι νῦν Χριστῷ, ἐν οὐρανίοις θεούμενος δώμασιν. Ὅθεν ἐκτενῶς δυσώπει, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα, τῶν παισμάτων τὴν λύσιν, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε.

Σήμερον λαμπρῶς χορεύσωμεν, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, τιμῶντες καὶ τὸν αὐτοῦ, κλεινὸν θεράποντα, Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ἀσκήσει ἀνθήσαντα, καὶ πνέοντα μυστικῶς, τὴν

εὐωδίαν τῷ κόσμῳ τῆς χάριτος, πρὸς αὐτὸν ἀναβοῶντες· Πάτερ ἀγγελότροπε, μνημονεύων μὴ παύση, τῶν ἐν πίστει προστρεχόντων σοι.

Ἔτερα. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν ἀσκητικῶς ἀναλάμψαντα, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνοντα, χάριτος φαιδραῖς φωτοχυσίαις· τὸ σέλας, τῆς ἡσυχίας τὸ αἰείφωτον· τὸν κῆπον, τῆς ἀπαθείας τὸν μυρίπνοον· τὸν θαυμαστὸν ἰχνηλάτην, Ὀσίῳν τῶν πάλαι, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, τῶν παισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ποίοις εὐφραντικοῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸ τῆς σωφροσύνης ὑπόδειγμα, καὶ τῆς εὐσεβείας παράδειγμα, τὸν τῆς ἐγκρατείας ὑποφήτην· τῆς Λάρδου, τὸ ἱερώτατον ἀπάνθισμα· τῆς Ῥόδου, τὸ ὑπερθαύμαστον ἀγλάϊσμα· τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, δομήτορα θεῖον, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλασμὸν καὶ χάριν πάντοτε.

Ποίοις ᾠσματικοῖς ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, καὶ τοῦ θεϊκοῦ ἐπαγγέλματος, πληρωτὴν ἐν γῇ ἀναφανέντα· τὸν θεῖον, τῆς Θεομήτορος θεράποντα, καὶ ταύτης, τῆς εὐδοκίας τὸν διάκονον· τὸν καθελόντα τὸ θράσος, ἐχθροῦ τοῦ πανώλους, τὸν Μελέτιον τὸν σοφόν, τὸν πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσι, στεφανώσωμέν σε θεομάκαρ; σὺ γὰρ βιοτὴν οὐρανόφρονα, ἐπὶ γῆς ὁσίως διήνυσας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἐθαυμαστώθης· ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν λειψάνων σου τὰ νάματα, πηγάζεις, ὥσπερ ἐκ κρήνης τῶν ἰάσεων, ἐκ χαλεπῶν νοσημάτων, ρυόμενος πάντας, τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, Μελέτιε Ὅσιε, τῇ δυνάμει τῆς πρεσβείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὡς καινὸς ἑωσφόρος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ἡ θεία πανήγυρις τοῦ θεοφόρου Μελετίου, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας εὐφραίνουσα, τῶν ἐν ἀγαλλιάσει βοώντων· Χαίροις ὁ ἐκ νεότητος Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου ἀγαπήσας, καὶ δι' αὐτὸν μισήσας, τὴν κοσμικὴν ματαιότητα· Χαίροις ὁ δι' ἀγώνων ἀρετῆς, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι ὑποτάξας, καὶ τὸ φῶς ἐν καρδίᾳ, ὑποδεξάμενος τῆς χάριτος· Χαίροις τῆς Λάρδου τὸ βλάστημα, τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου εὐκοσμία, καὶ τῆς Ῥόδου ἐγκαλλώπισμα. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν καθικέτευε, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὴν θαυμασίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει

Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσκει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ, Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει, τοῦ θεοφόρου Μελετίου χορεύσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν δαυϊτικῶς ἐκβοήσωμεν· Μακάριος εἶ ὁσιώτατε Πάτερ, ὅτι ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Παντάνακτος θελήσας, ὡς αὐτοῦ τῷ φόβῳ ῥυθμιζόμενος, δικαιοσύνης τοῖς ἔργοις ἐπλεόνασας, καὶ ὑπογραμμὸς τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀναδέδειξαι. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, δεδοξασμένος αὐτῷ παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς εὐφημούντων σε.

Ἦχος β'.

Οἷσι Πάτερ, παμμακάριστε Μελέτιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐν Ῥόδῳ τῇ περιφήμῳ, ἀσκητικῶν ἀρετῶν σου γεωργία, ῥόδον ὁσιότητος ἐξήνθησας, εὐωδιάζων τῇ μυστικῇ εὐωδία, τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ εὐφραίνων πιστῶν τὰ αἰσθητήρια, τῶν προστρεχόντων τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς εὐφημούντων σε, ὡς Χριστοῦ ἡγιασμένον θεράποντα.

Ἦχος γ'.

Τοῖς βιοτικοῖς γνησίως ἀποταξάμενος, καὶ τοῦ κόσμου ἔξω γενόμενος, ἐν σώματι ὡς ἀσώματος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεύσω, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε· διὸ ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων τὴν κατάπαυσιν κτησάμενος, τῇ ἀκτίστῳ μαρμαρυγῇ κατηυγάσθης, καὶ φωτίζεις τοῖς θαύμασι, τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ'.

Ὡς καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, δι' ἐγκρατείας γενόμενος, τῆς εὐδοκίας τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἔνθεος ὑπουργὸς ἐκρημάτισας, Μελέτιε Πάτερ αἰοίδιμε· τὴν ἁγίαν γὰρ Εἰκόνα αὐτῆς, δι' ἀποκαλύψεως ὑπὸ τὴν ἐλαίαν εὐράμενος, ἔνθους διὰ καμάτων πολλῶν, ναὸν ἱερὸν ἀνωκοδόμησας, εἰς ψυχῶν ἀληθῆ περιποίησιν. Ὅθεν ἐν αὐτῷ καταφεύγοντες, τὸν θαυμαστὸν σου βίον

μακαρίζομεν, καὶ δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν
δοξάζοντά σε τοῖς θαύμασι.

ᾠχος πλ. α'.

Οἷσι Πάτερ, Εὐαγγελίου τὸν λόγον, μελέτην
φερονύμως ποιούμενος, μοναστῆς θεόληπτος, καὶ
ἔνθεος ἱερεὺς ἐκρημάτισας, τοῖς ἀνθρώποις αἰδέσιμος
φαινόμενος, καὶ αὐτοῖς ἐν σοφίᾳ διδάσκων, τῶν
σωτηρίων ἡθῶν τὴν ἀκρίβειαν· διὸ βασκάνῳ τοῦ
ἀρχεκάκου συμβουλία, πειρασμοὺς καὶ θλίψεις
καθυπέμεινας, καὶ συκοφαντηθεὶς ἐδοκιμάσθης, ἐν
πᾶσιν εὐχαριστῶν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ,
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠχος πλ. β'.

Οἷσι Πάτερ, αἰίδιμε Μελέτιε, δι' ἀσκητικῆς
πολιτείας, εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ γενόμενος, τοῦ
Παρακλήτου τὴν χάριν ἐθησαύρισας, καὶ
ὑπογραμμὸς τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας, τῷ χριστωνύμῳ
λαῷ ἀναδέδειξαι· διὸ εἰς αἰῶνας ὡς γέγραπται, τὸ
ἱερόν σου μένει μνημόσυνον, εἰς εὐφροσύνην τῶν
πιστῶν, τῶν προστρέχόντων τῇ Μονῇ σου, καὶ εὐλαβῶς
ἀσπαζομένων, τὴν θαυματόβρυτον Κάραν σου.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Οἷσι Πάτερ, θεομακάριστε Μελέτιε, τῆς δεσποτικῆς
τοῦ Σωτῆρος φωνῆς, ἐνωτισθεὶς ὡς ἐκέφρων τὰ
ρήματα, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἐβάστασας, καὶ

ἀσκητικὴν πολιτείαν ὑπῆλθες, τῶν Ὁσίων τὸν ζῆλον μιμησάμενος. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς καταπαύσας, εἰς ἁγιασμόν ἀναφαίρετον ἐκτήσω, τοὺς καρποὺς τῶν τιμίων ἀγώνων σου, καὶ συνεκράθης τῷ ἀκτίστῳ φωτί, τὸν φωτισμὸν αἰτούμενος, ταῖς ψυχαῖς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁ ἄλλος ἐκ νεότητος τρωθεὶς, τῆς ἐπουρανίου ἀγάπης, τῷ βέλει Ὅσιε, κόσμου κατεφρόνησας, τῆς ματαιότητος, καὶ ἀγῶσιν ἀσκήσεως, τῆς χάριτος ὥφθης, σκεῦος τιμιώτατον, Πάτερ Μελέτιε. Ὅθεν ὡς πλουτῶν παρρήσιαν, πρέσβευε αἰεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σε ἐν ἁσμασι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Κόσμῳ τῷ ματαίῳ νεκρωθεὶς, τῶν ἀσκητικῶν σου ἀγώνων, τοῖς προτερήμασι, τῆς ζωῆς ἐξήνθησας, τὴν χάριν Ὅσιε, καὶ θεόπνους διδάσκαλος, πρὸς σῶφρονα βίον, λόγοις σου καὶ πράξεσιν, ἀνθρώποις γέγονας. Ὅθεν δοξασθεὶς ἐν ὑψίστοις, πρέσβευε αἰεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμνολογούντων σε Μελέτιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πρᾶος καὶ ἀκέραιος ὁφθείς, τῶν ἀσκητικῶν ἀρετῶν σου, τῇ τελειότητι, πειρασμὸν ὑπέμεινας, τὸν ἐπελθόντα σοι, καὶ ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον, τῇ ὑπομονῇ σου, εἰς κοῦν ἐταπείνωσας, Πάτερ Μελέτιε. Ὅθεν τῶν αὐτοῦ βουλευμάτων, ῥῦσαι καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, τοὺς τῇ προστασίᾳ σου προστρέχοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἐτήσιον τοῦ Θεοφόρου Πατρός, δεῦτε σήμερον πιστοὶ, μνήμην ἐπιτελέσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸ σῶμα δουλαγωγήσας, καθὼς ὁ Παῦλος ἔγραψε, τὰ πάθη εἰς τέλος ἐνέκρωσε, καὶ οἰκητήριον ἔμψυχον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἐγένετο. Διὸ καὶ πρὸς αὐτόν, ἐν κατανύξει ἐκβοήσωμεν· Ὅσιε Μελέτιε, μοναζόντων τὸ καύχημα, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Λάρδου, Ῥοδονήσου τὸ καύχημα, καὶ τῆς Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, Θεοφόρον δομήτορα, Μελέτιον τιμήσωμεν πιστοὶ, ὡς σκεῦος οὐρανίων

ἀρετῶν· πρυτανεύει γὰρ θαυμάτων τὰς δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔμψυχον, τῆς εὐσεβείας, λύχνος ἄσβεστος, τῆς ἐγκρατείας, ἀναδείχθης ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι· σὺ γὰρ ζηλώσας Ὀσίων τὴν ἄσκησιν, ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκος. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ Μελέτιε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως παθόντος, τῷ ἔρωτι τρωθεῖς, μυστικῶς τὴν καρδίαν, ἀσκήσει ἀπενέκρωσας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐξήνθησας, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, δι' ἧς ἔλαμψας, ὡς ἑωσφόρος τῷ κόσμῳ, παμμάκαρ Μελέτιε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, παιδιόθεν ποθήσας, ὑπῆλθες δι' αὐτόν, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις, τὸν δρόμον τῆς

ἀσκήσεως, ἀνενδότως Μελέτιε. Ὅθεν Ὅσιε, εἰς οὐρανοὺς καταπαύσας, καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μελέτιος ὁ σός, θεοφόρος θεράπων, Μονήν σοι ἱεράν, ὠκοδόμησε ζήλω, ἐν ἧ καὶ ἐθησαύρισε, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα σου. Ὅθεν Ἀχραντε, αὐτῇ προσπίπτοντες πάντες, ἀρυόμεθα, τῆς μητρικῆς σου εὐνοίας, τὰ θεῖα χαρίσματα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'σκητικὴν διαγωγὴν ἀγαπήσας, τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν τοῦ Κυρίου, ἐπ' ὧμων σου ἀνέλαβες, Μελέτιε σοφέ. Ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς βιοτεύσας, τῆς καρᾶς ἐπέτυχες, ἐν Ἑδέμ τῶν Ἀγγέλων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν ἐκτελούντων τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Α'ναπτερούμενος Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ, πᾶσαν ἀπεῖπας τῶν φθαρτῶν κοινωνίαν, καὶ ἀρετῶν ἀνέλαβες, γενναίως τὴν ὁδόν. Ὅθεν τοῖς ἀγῶσί σου, τὸν βελίαρ αἰσχύνας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δωρεαῖς ἐλαμπρύνθης, καὶ νῦν φωτίζεις πάντας τηλαυγῶς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε Πάτερ Μελέτιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ εὐδοκίᾳ σου πιστῶς καθυπείκων, ἀνωκοδόμησεν
ναὸν τῇ σῇ δόξῃ, ὁ Ὅσιος Μελέτιος Παντάνασσα Ἀγνή,
ἔνθα καταφεύγοντες, ἀληθῶς Θεοτόκον,
καθομολογοῦμέν σε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Μὴ
ἐπιλάθου Μῆτερ Ὑψενή, τῶν προστρεχόντων τῇ θείᾳ
πρεσβείᾳ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἴκ τῆς Λάρδου ἔλαμψας, ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὴν
Ῥόδον ἠϋγάσας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, ἡγιασμένε
Μελέτιε· διό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα, ἐπιτελέσας, ἐξειργάσω τρόπαιον,
κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκός, ἡγιασμένε Μελέτιε· διό
σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑψενή Πανάχραντε, Θεοκυῆτορ, τῷ Υἱῷ σου
πρέσβευε, σὺν Μελετίῳ τῷ σοφῷ, ὑπὲρ τῆς Μάνδρας
σου πάντοτε, ἐγκαυχωμένης, λαμπρῶς τῇ Εἰκόνι σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ε' Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου... Καί νῦν. Ταῖς τῆς
Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ὅσιε Πάτερ, ἀσκητικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀρχέκακον
ἐχθρὸν καταπαλαίσας, ἐν οὐρανοῖς ἐκτήσω, τὸν
μισθὸν τῶν κατορθωμάτων σου, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι
παριστάμενος, καὶ τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ὡς
ἡγιασμένος λαμπρῶς καταυγαζόμενος. Ὅθεν
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν μνήμην
σου, Μελέτιε ἀσκητὰ πολυθαύμαστε.

Εἶτα· οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς
στ', καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύο εἰς η'. Κανὼν πρῶτος τοῦ
Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Μελέτιον Κύριλλος ὑμνεῖ
πιστῶς ὁ Ρόδου».

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Μαρμαρυγῆς τῆς ἀκτίστου τῷ μυστικῷ, Ὅσιε Μελέτιε,
ἐλλαμπόμενος φωτὶ, φωτισμὸν μοι δώρησον ταῖς σαῖς,
ἱκεσίαις πρὸς Χριστόν, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἐπιποθήσας τὸ ἄκρον τῶν ἐφετῶν, τῶν τῆς γῆς
Μελέτιε, κατεφρόνησας τερπνῶν, καὶ μετῆλθες ἔνθεον
ζωήν, θανατώσας ἑαυτὸν, κόσμῳ καὶ πάθεσι.

Λόγος Μελέτιε Πάτερ ἀδυνατεῖ, τὰ φαιδρὰ τοῦ βίου
σου, κατορθώματα εἰπεῖν, δι' ὧν ὥφθης ἄνθρωπος
Θεοῦ, ἐξαστράπτων ταῖς αὐγαῖς, τῶν χαρισμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, ταῖς φωναῖς τῶν
δούλων σου, ἐπικάμφθητι θερμῶς, καὶ εὐσπλάχνως
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, τῇ ἀντιλήψει
σου.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ὁσίου φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἐπειγομένῳ εὐλαβῶς τὴν μνήμην σου, ἀνευφημῆσαι
τανῦν, χάριν μοι ἐξαίτει, Ὅσιε Μελέτιε, ταῖς
δραστικάῃς πρεσβείαις σου, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα,
τὸν δοξασθέντα τῷ βίῳ σου, καὶ ἐν οὐρανοῖς σε
δοξάσαντα.

Καταφρονήσας τῶν φθαρτῶν Μελέτιε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
Χριστοῦ, τῆς ἀθανασίας, τοὺς καρποὺς ἐξήνεγκας,
ἀσκήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα·
διό σε πάντες γεραίρομεν, μνήμην σου τελοῦντες τὴν
πάντιμον.

Ἐκμελετήσας νουνεχῶς τὸ μάταιον, τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, τοῦ Χριστοῦ τῷ θείῳ, ῥήματι ὑπήκουσας, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐπὶ γῆς στενοτάτην, ὁδὸν παμμάκαρ Μελέτιε, ἐν ἀγαλλιάσει διήνυσας.

Θεοτοκίον.

Κόσμον γενάρχου τῆς ἀρᾶς ἐλύτρωσας, τὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρός, συνάναρχον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τέξασα· διό σε μακαρίζομεν, οἱ πιστοὶ ἐκβοῶντες· Χαῖρε Μαρία Θεόνυμφε, ἡ τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσις.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, ἐκ παιδὸς τὴν καρδίαν, κατεφρόνησας πάντων, τῶν προσκαίρων νουνεχῶς, καὶ σκεῦος ἀσκητικῶς, ἀνεδείχθης, ἀρετῶν Μελέτιε.

Γ'δοῦ σοι ἅπαντες πιστῶς, ἀναμέλπομεν ὕμνους, ὅτι κόσμου μισήσας, ὁλοτρόπως τὰ τερπινά, μετῆλθες ἀγγελικῶς, τὴν ζωὴν σου, ἐπὶ γῆς Μελέτιε.

Οὐ σθένει γλῶσσά σε βροτῶν, εὐφημῆσαι ἀξίως· σὺ γὰρ σάρκα νικήσας, καὶ διάβολον στερρώς, ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης, στέφανον Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων χάριτος τῆς σῆς, τοῖς κρουνοῖς τὴν ψυχὴν μου, καταδρόσισον Μῆτερ, αὐχμωθεῖσαν χαλεπῶς, τοῦ βίου ταῖς ἡδοναῖς, Θεοτόκε, ἵνα μακαρίζω σε.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Συνειλλημένος ἐκ παιδός, τῇ τοῦ Σωτῆρος ἀγάπῃ, τῶν προσκαίρων ὀλικῶς ἐπελάθου, καὶ ὡς Ἄγγελος ἐν γῇ, ἀσκητικῶς ἐβίωσας· διὸ νῦν μετ' Ἀγγέλων, χορεύεις Πάτερ Μελέτιε.

Ε'κ ρίζουχίας εὐσεβοῦς, θεία προνοία βλαστήσας, δι' ἀσκήσεως ἐνθέων ἀγώνων, παγκαρπίαν τὴν καλήν, τῶν ἀρετῶν ἐξήνεγκας, εἰς εὐφροσύνην πάντων, τῶν ὕμνητῶν σου Μελέτιε.

Ἡ' Λάρδος χαίρει ἐπὶ σοί, πνευματικῶς ἡ πατρίς σου, καὶ τιμῶσά σου τὰ σπάργανα κράζει· Χαῖρε ἄνερ ἀγαθέ, ὁ ἐν ἐσχάτοις ἔτεσιν, ἀγγελικῶς βιώσας, δι' ἐγκρατείας Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Υἱμοις τιμῶμεν οἱ πιστοί, σὲ τὴν ἀσπόρως τὸν Λόγον, σωματώσασαν Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, καὶ βοῶμεν ἐκ ψυχῆς· Χαῖρε Ἀγνή Μητρόθεε, ἡ ὄντως ὑπερτέρα, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, ἀσκητικῶς τῆς σαρκός, ἐκτίσω ἀκέραιον, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, θεόφρον Μελέτιε. Ὅθεν νῦν τοῦ Δεσπότη, κατοπτεύων τὴν δόξαν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων, τῶν πιστῶς σε

τιμώντων, καὶ ὕμνοις ἐκτελούντων τὴν σὴν, ἁγίαν πανήγυριν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεράπων ισάγγελος, τῆς Θεοτόκου ὀφθείς, αὐτῇ ὀκοδόμησας, ὁσίῳ ζήλῳ Μονήν, παμμάκαρ Μελέτιε, ἔνθα τῶν ἀρετῶν σου, διαπρέψας ἀγῶσιν, ἄξιος ἀνεδείχθης, τῆς χαρᾶς τῶν Ὁσίων, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, δυσώπει τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, τῆς εὐδοκίας τῆς σῆς, ὁ θεῖος Μελέτιος, ὡς καθαρὸς τῇ ψυχῇ, ἐδείχθη διάκονος. Ὅθεν ἐν παρρησίᾳ, σὺν αὐτῷ τῷ Κυρίῳ, πρέσβευε δωρηθῆναι, τῶν παισμάτων τὴν λύσιν, ἡμῖν τοῖς πεποιθόσι θερμῶς, Ἀγνή τῇ προνοίᾳ σου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Καρποὺς τῆς πίστεως, ἐκαρποφόρησας, ὡς ὁ Κύριος ἔφη εἰς ἑκατόν, πόνοις τοῖς ἀσκήσεως, γεηπονήσας ἀληθῶς, τὴν καρδίαν σου Μελέτιε.

Ὑμνοῦμεν ἅπαντες, τὰς ἀριστείας σου· τὸν Χριστοῦ γὰρ προθύμως ἀναλαβὼν, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων σου, τὴν τεθλιμμένην ἐπὶ γῆς, τρίβον Ὅσιε ἐβάδισας.

Ρ'οαῖς δακρύων σου, παθῶν τοῦ σώματος, ἀπεξήρανας Πάτερ τοὺς θολεροὺς, ποταμοὺς Μελέτιε, καὶ ἀπαθείας μυστικῶς, ρεῖθρον ἄϋλον ἀνέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Γ'λέω ὄμματι, Ἀγνή ἐπίβλεπον, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας
χαρμονικῶς, τόκον σου τὸ ἄφραστον, δι' οὗ ἐρρύσθη
τῆς ἀρᾶς, τοῦ γενάρχου τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Τῶν ἐφετῶν, ἐπιποθήσας τὸ ἔσχατον, τῶν ματαίων,
πάντων κατεφρόνησας, καὶ ἠκολούθησας τοῦ
Χριστοῦ, Μελέτιε Πάτερ, ἀνεπιστρόφως τοῖς ἵχνεσι· διὸ
καταπολαύων, τῆς ἐκείνου νῦν θέας, τῶν πιστῶς σε
τιμώντων μνημόνευε.

Ε'ν Ὑψενῇ, κατασκηνώσας Μελέτιε, τῇ ἀσκήσει, ὡς
φωστήρ ἐξέλαμψας· σὺ γὰρ ἀπαύστως προσκαρτερῶν,
εὐχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις σὺν δάκρυσιν, τὸ
φῶς ἐν τῇ ψυχῇ σου, μυστικῶς ὑπεδέξω, Παρακλήτου
τῆς θείας ἐλλάμπεως.

Α'σκητικὴν, διαγωγὴν ἐκλεξάμενος, τοῦ Κυρίου, τὸν
ζυγὸν ἐβάστασας, καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἡδονῶν,
ἐνέκρωσας Πάτερ, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι· διὸ
κατηξιώθης, τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγγέλων, ἐν ζωῇ τῷ
νυμφῶνι Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Ρ'άβδω τῆς σῆς, ὑπερφυοῦς ἀντιλήψεως, σωτηρίας,
πρὸς νομάς με ἴθυνον, τὸν πλανηθέντα Μῆτερ Ἀγνή,
ἐν ταῖς ἀνοδίαις, τῶν φιληδόνων ὀρέξεων· σὲ γὰρ

ἐπικαλοῦμαι, τὴν ἀμόλυντον νύμφην, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Λαμπρύνας Ὅσιε τὴν ψυχὴν, ταῖς ἀσκητικαῖς σου ἀρεταῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καὶ τῷ κόσμῳ θεουργικῶς, φωστήρ φαεινός, ἀνέτειλας τῷ φέγγει τῶν χαρισμάτων σου.

Οἱ ῥθρίσας Ὅσιε πρὸς Θεόν, ὡς τῶν αἰωνίων ἐραστής, τὰς ἀρετὰς ἐκατόρθωσας, καὶ μετέστης πρὸς οὐρανόν, βραβεύων ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι χάριν σωτήριον.

Σαρκὸς ἐνέκρωσας τὰς ὁρμὰς, πόνοις ἀνενδότοις καὶ εὐχαῖς, ἐγκαρτερήσας Μελέτιε· διὸ χάριν παρὰ Θεοῦ, ἐκτίσω σοφέ, καὶ ὥφθης τῶν ἀνθρώπων θεῖος διδάσκαλος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦντες Πάναγνε οἱ πιστοί, τὸν θεῖόν σου τόκον εὐλαβῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζομεν· Χαῖρε ῥάβδος ἡ μυστική, τὸ ἄνθος Χριστόν, τὸν Κύριον τοῦ κόσμου ἀναβλαστήσασα.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Αἱ ἀρετῶν θησαυρίσας, πλοῦτον τὸν ἀσύλητον ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὥφθης εὐσεβείας, ὑψηλῶς θεόπνους Μελέτιε, πάντας ἐκδιδάσκων, δι' ἔργων θείων σου καὶ λόγων, τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον Ὅσιε.

Ἀπαθείας παμμάκαρ, στολήν τὴν ὑπέρλαμπρον ἀμφιασάμενος, ἐν τοῖς οὐρανίοις, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων παρίστασαι· τοῦτον οὖν δυσώπει, τοῦ δωρηθῆναι τὴν εἰρήνην, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ Μελέτιε.

Ξενοθεὶς τῶν προσκαίρων, Ὅσιε Μελέτιε τῇ ματαιότητι, τῷ Χριστῷ οἰκεῖος, τοῖς ὁσίοις σου πόνοις γεγένησαι, καὶ αὐτῷ παρέστης, ἡγλαῖσμένος μετὰ πότμον, μνημονεύων ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον

Γ'λασμὸν ἡμῖν αἶτει, Ἀγνή τοῖς ἐλπίζουσι τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀνευφημοῦσιν, εὐσεβῶς τὸν πανάχραντον τόκον σου, δι' οὗ ἐλυτρώθη, τῆς διαβόλου δυναστείας, τὸ ἀνθρώπινον γένος Μητρόθεε.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μαράνας τοῖς πόνοις σου, τὰς κινήσεις τῆς σαρκός, τῆς ἀπαθείας ἥνθησας, τὴν εὐπρέπειαν χάριτι τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείαις Μελέτιε, δωρεαῖς σε θαυμάτων νῦν δοξάζοντος.

Νυμφῶνα τὸν ἄφθαρτον, κατοικίαν εἰς τερπνὴν, δι' ἀρετῆς εὐράμενος, ἐν αὐτῷ μετ' Ἀγγέλων χοροβατεῖς, πρεσβεύων Μελέτιε, τῷ Θεῷ ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Εἰδείχθης τοῦ Πνεύματος, ἱερώτατος ναός, ἀσκητικῶς
Μελέτιε, τὴν ψυχὴν σου ὑψώσας πρὸς οὐρανόν· διὸ
ᾠκοδόμησας, τῇ Μητρὶ τοῦ Δεσπότη οἶκον ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι Δέσποινα, ὡς φιλεύσπλαγχος ἡμῖν, τὸν ἐξ
ἀγνῶν αἱμάτων σου, σαρκωθέντα Σωτῆρα ὑπερφυῶς·
εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, εὐσεβῶς αἶνον ᾄδομεν τῇ δόξῃ
σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰκένωσας τοῦ ἐχθροῦ, τὴν βελοθήκην Μελέτιε,
ἀσκήσει σου τῇ στερῇ, καὶ τοῦτον ὡς ἄοπλον, λαβὼν
κατεπάτησας, καὶ ἐν τῇ δυνάμει, τοῦ Κυρίου
κατετρόπωσας.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, καθυποτάξας τῷ πνεύματι,
ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ ὥφθης
Μελέτιε, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, εὐσεβείας ὑποτύπωσις.

Τῇ εὐδοκίᾳ πιστῶς, ὑπείκων τῆς Θεομήτορος, ἐν
Ὑπενῇ ἱερόν, ψυχῶν φροντιστήριον, σὺν πόθῳ
ἀνήγειρας, ἔνθα συνελθόντες, εὐφημοῦμέν σε
Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὥφθης Ἀγνή, Θεοκυῆτορ ἐπτάφωτος, τεκοῦσα
ὑπερφυῶς, Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα· διὸ ἱκετεύω σε,
φώτισον τὸ σκότος, Ἀγαθὴ τῆς διανοίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς βιοτῆς ἀσκητικῆς ῥόδον μυρίπνοον,
καὶ ἀρετῶν θεοειδῶν σκεῦος πολύτιμον,
εὐφημοῦμέν σε Μελέτιε γηθοσύνως.
Ἄλλ' ὥς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον,
ἐκ παντοίων συμφορῶν ἡμᾶς διάσωσον,
τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ ἰσάγγελε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνθρώπος ἀγγελόφρων, ἐπὶ γῆς ἀνεφάνης, τὸν βίον
τῶν Ἀγγέλων ζηλώσας· διὸ ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν,
χοροστασίαις νῦν Πάτερ Μελέτιε, τὸν Κύριον ἰκέτευε,
ὑπὲρ τῶν πόθῳ σοι βοῶντων·
Χαῖρε, τὸ κρίνον τῆς ἡσυχίας·
χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἐγκρατείας·
Χαῖρε, τὸ τῆς Λάρδου οὐράνιον βλάστημα·
χαῖρε, τὸ τῆς Ῥόδου περίβλεπτον καύχημα·
Χαῖρε, τίμιον παράδειγμα μοναζόντων εὐσεβῶν·
χαῖρε, ἅγιον ὑπόδειγμα πρεσβυτέρων εὐλαβῶν·
Χαῖρε, ὅσιος κτίωρ Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου·
χαῖρε, ἔνθεος κῆρυξ οὐρανόφρονος βίου·
Χαῖρε, χαρίτων σκεῦος πολύτιμον·
χαῖρε, θαυμάτων κρήνη θεόβρυτος·
Χαῖρε, πιστῶν μυστικὴ δαδουχία·
χαῖρε, ἡμῶν κραταιὰ προστασία·
Χαίροις, Πάτερ ἰσάγγελε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Φεβρουαρίου), Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐκ Λάρδου, κτίτορος τοῦ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψενῆς.

Στίχοι.

Μονὴν ἐγείρας τῇ Παρθένῳ Μαρία,
Μονὰς κατοικεῖς εὐκλεῶς τῶν Ἀγγέλων.
Δευτερίῃ δεκάτῃ Μελέτιος τιμάσθω ἀγλαῶς.

Κανὼν πρῶτος. Ὠιδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Παντευχία τῶν ἀπαύστων σου δεήσεων, ὄφιν τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν, ἐταπείνωσας ὡς στρουθίον, Ὅσιε οἰκτρόν, καὶ τοῦτον ἐπάτησας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον εὐωδέστατον προσήγαγες, ἄσκησιν τὴν τιμίαν Θεῷ· διὸ ἔλαβες τῶν θαυμάτων, Πάτερ παρ' αὐτοῦ, τὴν θείαν ἐνέργειαν βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντονία τῶν ἀγώνων σου Μελέτιε, Πνεύματος τοῦ Ἁγίου πλησθεῖς, ἀνεδείχθης Εὐαγγελίου, μύστης ἀληθείας, καὶ πάντα ἐδίδαξας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῆς φωνῆς μου ἱκετεύω σε ἐπάκουσον, Δέσποινα Θεοτόκε Ἀγνή, τὴν ζωὴν μου ἐξαιρουμένη, πάσης

συμφορᾶς, καὶ χάριν μοι δίδουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Πόνους παμμάκαρ ἐγκρατείας, τὴν εὐγένειαν ψυχῆς ἐξωραΐσας, τὴν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ, τῆς χάριτος ἐδέξω, ἐν ἧ καὶ ἐθριάμβευσας, τοῦ βελίαιρ τὴν κακίαν.

Τύρβην τοῦ κόσμου ἀποσεΐσας, τελειότητος τῷ ζήλῳ θεοφόρε, τὸν Ὅσιων καλῶς, τὸν διάυλον ὑπῆλθες, Μελέτιε καὶ ἔφθασας, οὐρανῶν εἰς βασιλείαν.

Θλίψει πικρᾶ προσομιλήσας, ἐξεμέτρησας τὸ ζῆν ἡγιασμένε· ἀλλὰ νῦν ὡς χαρᾶς, τῆς ἄνω ἀπολαύων, μνημόνευε Μελέτιε, τῶν πιστῶν σου ὕμνολόγων.

Θεοτοκίον.

Λάμπων μοι φῶς θεογνωσίας, τῷ τοῖς πάθεσι οἰκτρῶς ἐσκοτισμένῳ, καὶ φωτὸς με υἱόν, ἀπέργασαι εὐχαῖς σου, Παρθένε ὡς κυήσασα, τὸν Χριστὸν τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὡραΐσας τῷ κάλλει, τῶν παλαισμάτων σου, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, Πάτερ Μελέτιε, ἔνδον μυστικῶς, τοῦ φωτὸς τῆς θεώσεως, ἐγένου φωτίζων, τοὺς σὲ ὕμνολογοῦντας.

Σαρκικῶν μολυσμάτων, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Πάτερ Μελέτιε· σὺ γὰρ καθαρὸς, τῇ ἀσκήσει γενόμενος, Θεῷ ἐν ὑψίστοις, παρέστης στεφηφόρος.

Οἰσιότητος ῥόδον, Πάτερ Μελέτιε, ἐξανθήσας ἐν Ῥόδῳ, τοῖς θείοις ἔργοις σου, τὴν μυρεψικὴν, διαπνέεις τῆς χάριτος, αἰεὶ εὐωδίαν, πιστῶν εἰς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Ρῦπτικαῖς σου πρεσβείαις, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, Μῆτερ καθάρισον, ἵνα Ἀγαθή, εὐγνωμόνως κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, Ὑπευρελογημένη.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἀνατεθεὶς παιδιόθεν Θεῷ παμμάκαρ, ἀσκητικῶς ἐν τῷ κόσμῳ, δι' ἀρετῆς πεπολίτευσαι· διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τὰ ἄνω Μελέτιε.

Φιλαδελφίας τοῖς ἔργοις Πάτερ θεόφρον, ἀναψυχὴ τῷ πλησίον, καὶ στηριγμὸς ἀναδέδειξαι· σὺ Χριστοῦ γὰρ ἐγένου, τῷ λόγῳ ὑπήκοος.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη ἀναπηγάζει, τῶν ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, τοῖς προσιοῦσι Μελέτιε· διὰ τοῦτο σοι ὕμνους, πιστῶς ἀναμέλπομεν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐξ ἀγνῶν σου λαγόνων ἐνανθρωπήσας, τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἁμαρτίας, ἀνθρώπων γένος ἐρρύσατο· διὰ τοῦτο σε Μῆτερ, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ο' σίῳ βίῳ, Θεὸν ἐδόξασας, τὸν ἐν Ἁγίοις ὄντως, θαυμαστὸν ὥσπερ γέγραπται· διὸ ὦ Μελέτιε, ἀπαύστως αὐτῷ, πρέσβευε παρρησίᾳ, σῶσαι ὡς εὐσπλαγκνος, τοὺς ἐπιτελοῦντας εὐλαβῶς, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Δαμάσας πάθη, σαρκὸς τοῖς πόνοις σου, σαυτὸν τῆς ἀπαθείας, ἀπειργάσω ἀνάκτορον, ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν, ἡ ζωαρχικὴ, χάρις τοῦ Παρακλήτου. Ὅθεν Μελέτιε, σὲ ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Ο' σίων πάντων, ταῖς ὁμηγύρεσιν, ζωῆς ἐν τῷ νυμφῶνι, συγχορευὼν Μελέτιε, καὶ δόξῃ λαμπόμενος, ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου, πρέσβευε πάντοτε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου καὶ ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υ'περαγία, Παρθένε Ἄχραντε, σὲ ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦμεν δεόμενοι· Ἰκέτευε πάντοτε, τὸν ὑπερφυῶς, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, σῶσαι Πανάχραντε, τοὺς ἀνευφημοῦντας ἐκ ψυχῆς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εὔτησιον ὡς χρέος τὴν ἑορτὴν, Μελετίου τοῦ Θείου τελέσωμεν, καὶ πρὸς αὐτόν, οἱ πιστοὶ βοήσωμεν εὐσεβῶς· Ἰκέτευε μακάριε, τὸν Θεὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πόθῳ σε τιμώντων, ὡς μύστην θεοφόρον, τῆς εὐσεβείας καὶ διδάσκαλον.

Λειψάνων σου ἡ θήκη τοὺς ποταμούς, ἀναβλύζει ἀπαύστως τῆς χάριτος· σὲ γὰρ Χριστός, Ὅσιε ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὡς ἐπὶ γῆς τελέσαντα, ἀρετῆς τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ φθάσαντα εἰς ὕψος, τῆς θείας βασιλείας, Πάτερ σεβάσμιε Μελέτιε.

Τὴν ἄφθαρτον παστάδα ἐν οὐρανοῖς, εἰς τερπνὴν κατοικίαν εὐράμενος, ὡς τοῦ Χριστοῦ, γνήσιος θεράπων ἐπὶ τῆς γῆς, Μελέτιε πανθαύμαστε, πάντοτε μνημόνευε τῶν πιστῶν, τῶν κατασπαζομένων, τὴν θήκην σῶν λειψάνων, καὶ εὐφημούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σου Πανάχραντε Μαριάμ, τὴν ἁγίαν λοχείαν γηθόμενοι, ὅτι φρικτῶς, ἔτεκες ἐν χρόνῳ τὸν Λυτρωτὴν, καὶ ἔσωσας τοῦ δράκοντος, τῆς πικρᾶς δουλείας τοὺς γηγενεῖς· διὸ τῆς κακουργίας, αὐτοῦ εὐσπλαγχνῶς ῥῦσαι, τοὺς πεποιθότας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τετρωμένος, ἐν Ὑπενῇ ἐτέλεσας, ἀγγελόφρονα βίον, καὶ βαρυτάτη ἐν θλίψει, τῶν φθαρτῶν ἐκδημήσας, Μελέτιε πανθαύμαστε, τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγγέλων, ἐν μετοχῇ, ἀληθῶς γενέσθαι κατηξιώθης, τὴν χάριν ἐξαιτούμενος, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μελέτιε μακάριε, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ὑπενῆς τοῦ σεμνείου, ἡγιασμένε δομῆτορ, ἀκαταπαύστως πρέσβευε, ἐν παρρησίᾳ Ἄγιε, τὴν ποιμνην σου φυλάττεσθαι, ἀλώβητον ἀπὸ πάσης, ἐπιβουλῆς πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζων τὸ μυστήριον, τοῦ ὑπὲρ φύσιν τόκου σου, ναὸν ἀνήγειρε θεῖον, τῇ οὐρανίῳ σου δόξῃ, ἐν Ὑπενῇ Μητρόθεε, ὁ Ὁσιος Μελέτιος, μεθ' οὗ ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἵνα κινδύνων ρυσθῶμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν οἱ χοροί, μετ' ἐγκωμίων
εὐφροσύνως τελέσωμεν, τὴν μνήμην τὴν παναγίαν,
τοῦ Μελετίου τανῦν, τοῦ ἡγιασμένου ἀνακράζοντες·
Οὐράνιε ἄνθρωπε, καὶ ἐπίγειε Ἄγγελε, δικαιοσύνης,
τὸ εὐῶδες ἀπάνθισμα, τὸ ἀμάραντον, ἀρετῶν
καλλιέρημα, δεῦρο ὡς συμπαθέστατος, ἐν μέσῳ
γενόμενος, τῶν εὐλαβῶς ὑμνητῶν σου, ἐξαιτουμένων
τὴν χάριν σου, καὶ αἶνον βοῶντων, τῷ Θεῷ ἀπὸ
καρδίας, τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ὅλον ἀπὸ παιδὸς σεαυτὸν, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ
ἀναθέμενος, γνησίως ἀπεβδελύξω, τῶν φθειρομένων
τερπνῶν, τὰς προσκαίρους σχέσεις παμμακάριστε·
Σταυρὸν δ' ἐπωμάδιον, θεοφρόνως ἀράμενος, τὴν
τεθλιμμένην, ἐν τῷ κόσμῳ ἐβάδισας, καὶ κατέπαυσας,
εἰς νυμφῶνα οὐράνιον· ἔνθα μισθὸν αἰώνιον, τῶν
πόνων εὐράμενος, καὶ ὁμιλῶν Ἀσωμάτων,
χοροστασίαις Μελέτιε, μνημόνευε πάντων, τῶν πιστῶν
ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Βίον ἀσκητικὸν μετελθὼν, ἀπὸ νεότητος ἀνὴρ ὡς
θεόσοφος, ἐκτήσω ἐν τῇ καρδίᾳ, τῶν θεϊκῶν ἀρετῶν,
θησαυρὸν παμμάκαρ τὸν οὐράνιον· διὸ
καθυπέμεινας, ἀνενδότῳ φρονήματι, τὸν ἐπελθόντα,
πειρασμὸν σοι Μελέτιε, καὶ κατήσχυνας, τὸν
ἀρχέκακον δράκοντα. Ὅθεν λαβὼν τὸν στέφανον,
ζωῆς τὸν ἀμάραντον, ἐν τῶν Ἀγίων χορεύεις, τῇ
ἀνεσπέρῳ λαμπρότητι, Χριστὸν ἱκετεύων, ὑπὲρ
πάντων τῶν τελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Χαίροις ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀσκητής, τῶν μοναζόντων τὸ
 παιδρὸν ἀγαλλίαμα, ὁ ἔτεσιν ἐν ἐσχάτοις, τὴν τῶν
 Ἀγγέλων ζωὴν, ἐν σαρκὶ ὁσίως μιμησάμενος· ὁ νοῦς ὁ
 οὐράνιος, νοημάτων τῆς χάριτος, στόμα τὸ θεῖον,
 ἀρετῶν τῶν τοῦ πνεύματος, καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας
 θεόσοφος· Λάρδου βλαστὸς ὁ τίμιος, τῆς Ῥόδου τὸ
 καύχημα, καὶ Ὑψενῆς τοῦ σεμνείου, κτίτωρ
 παμμάκαρ Μελέτιε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, διὰ βίου τὸν λόγον
 μελέτην ποιούμενος, ἀκέραιον τὸ κατ' εἰκόνα
 ἐτήρησας, καὶ εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατόν,
 Μελέτιε Πάτερ ἀνελήλυθας· διὸ καὶ τοῦ Παρακλήτου
 Πνεύματος, κομισάμενος τὴν ἐνέργειαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ
 ὡς φωστήρ ἐξανέτειλας, ἐξαστράπτων τῷ φωτὶ τῶν
 χαρισμάτων σου. Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, ἐπὶ τῇ
 μνήμῃ σου συναθροισθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν
 δεόμενοι· Πρέσβευε Ὅσιε τῷ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
 λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἢ γ' καὶ στ' Ὁιδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει τῇ ε' Δεκεμβρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ ζωῆς ἁγίας, ὁ θεόπνους ὑφηγητής· χαίροις Θεοτόκου, ὁ γνήσιος θεράπων, Μελέτιε θεόφρον, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Τῇ ἀσκητικῇ σου διαγωγῇ, ὡς φωστήρ ἐκλάμπας, ἐν τῷ κόσμῳ πλησιφαής, φωτίζεις ἀκτῖσιν, τῶν θείων ἀρετῶν σου, Μελέτιε παμμάκαρ, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχοι.

Μελέτιε Κύριλλον τὸν Ῥόδου σκέπε,
Ταύτην σοι ὑφάναντα τὴν ὑμνωδίαν.

